A°. 1837. N°. 30.

Saturdag, den 15den April.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Bekendmaking.

(7911) Alzoo uit krachte van procedures voor het Geregtshof te *Suriname*, gevoerd in cas van dissolutie, door JACOBA MARIA PETRONELLA BLANCKEN, verlatene Huisvrouw van PETER ALBERT SCHMILAU, Eischeresse, op ende jegens PETER ALBERT SCHMILAU, gedaagden en defaillant, bij Vonnis van den voorschreven Hove, gewezen den 28sten Maart 1837, en gepronuntieerd den 29sten daaraanvolgende, de band des Huwelijks tusschen de Eischeresse en den Gedaagde bestaande is gedissolveerd.

Zoo wordt hiervan uit naam en van wege het Geregtshof voormeld, gedaan openbare bekendmaking, ten einde een ieder die zulks zoude mogen aangaan, zich daarnaar zal kunnen gedragen.

Paramaribo, den 13 April 1837.

De Griffier van den Hove,
A. van MEERTEN.

Edictale Citatie.

(13678) Uit krachte van de acte eerste default met admissie tot eene tweede daging, in dato *vier en twingtigsten* Maart 1800 *zeven en dertig*, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan GEORGE CHRISTIAAN BENJAMIN WEISSENBRUCH, in qualiteit als gesubstitueerde Executeur in den Boedel van wijlen AUGUST LOUIS JEAN JACQUES BEAUMONT, op den 20sten Augustus 1805, binnen deze Kolonie overleden, dewelke bij deszelfs Testament tot zijne legimitaire Erfgenamen heeft benoemd en aangesteld, voor een *derde* gedeelte zijner Ouders JOSEPH PROSPÈRE BEAUNONT en ADELAÏDE AUGUSTINE, Echtelieden, woonachtig te *Beaumont sur l'Oise*, Departement *Seine etoise*, in het Koningrijk *Frankrijk*, en bij overlijden van een, alsdan de langstlevende derzelver.

Zoo worden door mij Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, zoo als ik dagvaar bij deze, de Personen van JOSEPH PROSPÈRE BEAUMONT en ADELAÏDE AUGUSTINE, Echtelieden, derzelver wettige Descendenten, Erfgenamen of Legatarissen, elk en één legelijk, die sustineren mogt, eenig regt, actie en aanspraak te hebben op het één derde gedeelte opgenoemde JOSEPH PROSPÈRE BEAUMONT en ADELAÏDE AUGUSTINE competerende, uit den Boedel A. L. J. J. BEAUMONT.

Omme te compareren of geinagtigdeds te zenden; ter eerst te houdene geprivilegeerde Rolle van gemeld Geregtshof, in de Maand November 1837; ten einde den Impetrant qq., te zien dienen van acte eerste default met admissie tot eene tweede daging, en wijders voort te procederen als naar regten.

Paramaribo, den 14 April 1837.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(13190) ALEXANDER CRUICKSHANK Vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 13den dezer, de Nederlandsche Sloep Bucklebury, Kapt. F. Gregorij, van Marowijne, hebbende 2 dagen reis: Passagiers: den Heer H. Byderhase en de Slavin Henrietta, de Korporaal J. Boderler en de Jagers S. J. Baptist, P. Dijermans, A. Kuijpers, M. J. Fürste, C. Ferlien en J. Meijer.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester S. F. FLU.
Woensdag, den 12den April 1837.

De Plantaadje DE GOEDE VERWACHTING, gelegen aan de Motkreek: aankomende J. J. en L. A. de Mesquita, J. del Prado en Chs. Vallée. ƒ1400 — Chs. Vallée.

Nieuwstijdingen.

Frankrijk.

PARIJS, den 5 Februarij.

Uit Bona wordt van 22 Januarij als volgt geschreven:

De Arabieren, die het legerkamp van Guelma bezoeken, verhalen dat Achmet Bey groote toebereidselen treft tot het vermeerderen der verdedigingsmiddelen van Constantine. De vestingwerken van een nabij de grenzen der woestijn gelegen fort heeft hij doen slechten, en de acht stukken kanon naar Constantine voeren. De dubbele omwalling der stad, welke in den haast was aangevangen, is versterkt en nabij de poorten binnen de stad, legt men positien aan, uit welke honderd man te gelijk hun vuur kunnen uitbraken tegen de belegeraars, die de stad mogt willen binnendringen.

Dagelijks worden er krijgsbenoodigheden ontvangen, en Europesche arbeiders zijn bezig het geschut in dienstbaren staat te brengen. Om deze stad te bemagtigen worden ten minste 20,000 man en een geregeld bezig vereischt, doch indien het gouvernement bij het toestaan van middelen van aanval bekrompen te werk gaat, of met het doen plaats hebben eener nieuwe expeditie tot het tijdstip der groote hitte wacht, alsdan zal het leger onmisbaar andermaal eene neder laag bekomen.

Wat de volksstammen der landstreek betreft, deze hebben, ondanks het noodlottige voorval van de maand November, hunne gezindheid jegens ons niet veranderd. Zij zullen vrijwillig, misschien zelfs met genoegen, gunstig jegens ons zijn gezind, zoodra wij geheel meester van het land zullen wezen en hun werkdadige bescherming kunnen verleenen.

Hier en te Guelma hebben wij nog omtrent 2500 man infanterie en 5 of 600 man ruiterij, waaronder de Spahis en Arabieren van Yussuf Bey zijn begrepen. De aan den noodlottigen togt ontkomen soldaten branden van begeerte om zich te wreken: zij dingen naar de eer om met de voorhoede te mogen oprukken, hetgeen hun des te eerder zal worden vergund, naar dien zij tot de kavallerie en de ligte infanterie behooren.

Engeland.

LONDEN, den 7 Februarij.

In het Hoogerhuis heeft Lord Fingal het adres van antwoord voorgesteld, en daarbij betreurd, dat de burgeroorlog in Spanje nog niet geëindigd was; doch het streelde hem, dat onze medewerking van nut was geweest en de Britten zich heldhaftig gedragen hadden. Hem waren de gegeven bevolen nopens de bewegingen in Portugal de meest oordeelkundige voorgekomen, welke hadden kunnen worden gelast. Wat de binnenlandsche aangelegenheden betrof, stond hij vooral bij Ierland stil, en achtte het noodzakelijk dat de Iersche bevolking dezelfde regten en vrijheden als de Engelsche zou genieten; dat het daarom ruimer gemeentelijke vrijheden moest erlangen, dat het bevoegd en geneigd was de gemeentelijke zaken zelf te regelen, enz. Engeland, zeide hij, heeft eene edelmoedige, verwantschappelijke staatkunde jegens Ierland beginnen te volgen, en die staatkunde zou, hij twijfelde er niet aan blijven gevolgd worden (*Hoor.*) Hij was overtuigd dat het de ernstige wensch van Zr. Ms. eersten Minister was, om die te blijven volgen.

Lord Suffield ondersteunde het adres, en drong vooral op den gunstigen staat des lands aan, wijzende op het meerdere der inkomsten (2,500,000) in 1836 boven het jaar te voren.

De Hertog van Wellington verklaarde, dat hij zelden eene troonrede of een adres gehoord had, die minder in aanmerking onderhevig waren; hij zou dus ook minder naar aanleiding daarvan, dan naar de redenen der twee vorige sprekers twee bezwaren voordragen. Het eene gold de oprigting van de zoogenaamde nationale vereeniging in Ierland, waaraan een der sprekers grootendeels de rust op dat eiland had toegeschreven, ondertusschen dat Ierland door een deel der wetgeving zou zijn gedrukt geworden. De Hertog wraakte echter de oprigting van de genoemde vereeniging, vond die strijdig met de bestaande wetten en de staatsregeling, en alleen geschikt en strekkende om eerst gisting daarna beroerten in het land te doen ontstaan. De Hertog kon trouwens niet toestemmen dat er rust in Ierland heerschte; zelfs de aanspraak voegde, bij het berigt daarvan, als in eenen adem er bij, dat de tienden niet wel geind werden; inderdaad werden de geestelijken, die op de inning aandrongen, vermoord. Een volgend bezwaar betrof Spanje. De redenaar keurde het viervoudig verbond in het afgetrokkene af, maar moest, om Z. M. in staat te stellen tot uitvoering van het overeengekomen, en door het parlement erkende, zijne meening opofferen. Hij begreep echter altijd, dat de zin van het traktaat was, dat er *geene interventie* zou plaats grijpen. Hij dacht dat men de Spanjaarden geene soort van regeringsvorm moest opdwingen. Dit mogt noch Engeland, noch eenig land ter wereld doen. Het Britsche Lagerhuis zou daartoe evenmin een penning toestaan als de Fransche Kamer van afgevaardigden. De partijen in Spanje zouden er nu, evenzeer als in vroeger tijd, door lijden.

De Burggraaf Melbourne juichte het toe.

dat er geene eigenlijke tegenkanting tegen het adres bestond; dit zou algemeene eendragt bevorderen. Hij vond die te meer noodzakelijk, vermits, ofschoon de aanspraak en het adres in gematigde bewoordingen vervat waren, dezelve toch onderwerpen behandelen, die later tot aanmerkelijk verschil van gevoelen konden aanleiding geven.

Hij hield vol, dat er in het algemeen diepe rust in Ierland bestond; uitzonderingen waren niet de algemeene regel. Hij betreurde het bestaan van de nationale vereeniging, en achtte de gronden van dat bestaan onvoldoende. Maar eene inspanning tegen de veiligheid maakte het aanwezen dier vereeniging niet uit; zoodanige gevaarlijke toeleg geschiedde toch in het geheim; de bedoelde vereeniging handelde volstrekt in het openbaar. Het houden van redevoeringen in volksvergaderingen maakte ook geene verstooring van de rust uit; ware dit het geval, dan was geen land in Europa zoo onrustig als tegenwoordig Engeland! (*Hoor, gelach.*) Wat Spanje aanging, deswege meende hij dat geenerlei *nieuwe* maatregelen genomen waren, en men zich bepaald had tot de strikte uitvoering van het vierzijdsch traktaat. Hij stemde volkomen het gezegde toe, ten aanzien van het beginsel van niet interventie maar Engeland had niet geintervenieerd. Er had, wel is waar, eene omwenteling in Spanje plaats gehad, welke veel bloed, en verlies van eigendom had veroorzaakt, doch zonder tusschenkomst van Engeland. De ministers zouden overigens alle ophelderingen nopens den staat van Spanje en hunne staatkunde nopens dat land geven, die zij vermogten.

Hierna werd het adres aangenomen.

In het Lagerhuis stelde de Heer Sanford het antwoord op de troonrede voor. Hij stelde inzonderheid de voordeelen in het licht, welke voor Engeland uit het tweeen-twintig jarig genot des vredes waren voortgevloeid, in tegenoverstelling van al de rampen, waarmede langdurige oorlogen Europa en dit Rijk overstelpt hadden. De aanspraak had de levendige hoop opgewekt, dat elk volgend jaar te hechter die banden zou snoeren, welke gelukkig tusschen ons vreemde Mogendheden bestaan. (*Hoor, hoor!*) De volken begonnen in te zien, dat hun wezenlijk heil en hun bloei slechts door de weldaden des vredes konden worden verkregen. (*Langdurige toejuichingen*). Hoe zeer alleenheerschende Vorsten of sluwe Ministers de landen in oorlogen mogten wenschen te dompelen, zij zouden ondervinden, dat de volken hun voorhouden zouden, dat zij beter hunne belangen en de belangen aller landen zouden behartigen, met het stelsel van handel, het welk thans gansch de wereld vervult, te beoefenen en na te leven; zij zouden het nu onmogelijk vinden eenig land, aan den geesel des oorlogs bloot te geven — Hij doorliep vrij uitvoerig elke zinsnede van de aanspraak, vond noch in Spanje, noch in Portugal eene bepaalde tusschenkomst dezerzijds, sprak voorts over de kwijning van den landbouw, over het voordeelige van de invoering van armenwetten in Ierland, over het nuttige van eenige hervormingen, en ten slotte over de noodzakelijkheid, dat beide huizen van het Parlement, in tegenoverstelling met het gebeurde in vorige zittingen, zamen in vrede leefden.

De Heer Stuart drong met kracht de noodzakelijkheid aan, dat aan Ierland dat vertrouwen verleend werd, dat aan hetzelve, als een deel des Staats, toekwam; zonder dat, zou de woeling en onrust daar te lande bezwaarlijk kunnen worden tegengegaan.

De Heer Roebuck stelde den strijd tusschen de Tory- of aristocratische en de democratische partij in het licht, welke thans in Groot-Brittannie, of liever allerwege, gevoerd werd. Ofschoon het waar mogt zijn, dat de democratische partij in ons Hoogerhuis eene kleine minderheid uitmaakt, zoo werd zij nogtans buiten de zaal te sterk ondersteund dan, dat zij zoo ligt ten onder gebragt zou kunnen worden. Van 1688 tot 1830 was Engeland met de daad niets dan eene aristocratische republiek geweest. Het volk kwam in laatstgemeld jaar tot het besluit niet langer de soort van overscheersching te dulden; en indien de aristocratische partij in 1830 haren tegenstand tegen de eischen des volks had durven volhouden, dan zou de twist misschien door wel iets anders dan eene parlements-acte zijn beslecht; ofschoon dezelve dan nog altijd voortduurt, ten gevolge van het weder met vernieuwde krachten optreden der Toriepartij en het beschouwen der inwilligingen van 1830 als dorre bepalingen, zonder geest noch merg, louter door den drang der tijden ontrukt. Het gedrag der Whigs in het bestuur had daartoe niet weinig bijgedragen, en de radicale spreker zeide rondweg, dat de Whigs het volk bedrogen hadden, dat deze »niet beter dan Tories waren." Aan hun bestuur was het te wijten, dat Engeland als over den afgrond eener omwenteling zweefde; zij hadden zich als bemiddelaars tusschen twee strijdige partijen opgeworpen, en hadden slechts het bestaande behouden. De Hervormde kerk van Ierland moest vernietigd, of de tienden als nationaal eigendom beschouwd worden; het ministerie had zich door de Iersche partij op het sleeptouw moeten laten nemen, omdat het de radicalen opgeofferd had; slechts de radicale partij maakte, zijns inziens, de ware volks-vertegenwoordiging uit.

Deze rede vond in de Heeren Beaumont en James ijverige bestrijders; zij beweerden, dat het volk geene verdere organieke veranderingen noodzakelijk keurde, dan het ontnemen van de erfelijkheid aan het pairschap, en dat de hervorming voor het tegenwoordige ver genoeg was voortgeschreden. De laatste Spreker betoogde bovenal, dat de Whigs in een zeer moeijelijken stand tusschen de uiterste partijen geplaatst waren, en vooral door de hardnekkigheid van de radicalen veel moesten lijden; dat zij zich echter door geenerlei loutere bespiegelingen zouden laten vervoeren, en zich in hunnen gematigden voortgang met de goedkeuring en de medewerking der meerderheid des volks meenden te mogen vleijen.

De Heer Hume ondersteunde mede de Ministers, doch beweerde dat er nog vele hervormingen noodig waren, en onder anderen de geheime stemming bij de verkiezingen werd gevorderd, die in eene motie zou worden voorgeslagen.

Sir R. Peel achtte het hoogst onstaatkundig eene beraadslaging van dezen aard, reeds terstond bij de opening van het parlement uit te lokken. Wat het adres betrof, hij zou het niet bestrijden, maar maakte gelijke aanmerkingen als de Hertog van Wellington in het andere Huis nopens Spanje. Hij beweerde voorts, dat het viervoudig traktaat slechts medebragt, dat wij Spanje met onze *zeemagt* zouden mogen ondersteunen; hij vertrouwde dus, dat wij op geene andere wijze het bestuur der Koningin zouden hebben bijgestaan. Zoodra men het beginsel van niet tusschenkomst te na kwam, zouden de despotieke regeringen evenzeer regt hebben om in andere zaken tusschen beide te treden, en dan ware het met de algemeene rust gedaan. Hij wees aan, dat de rust in Portugal nog geenszins, zoo als men vroeger verkondigd had, was wedergekeerd, en klaagde er over, dat onze tusschenkomst in de inwendige zaken aldaar de levens en eigendommen der Britten, vooral in de hoofdstad, zoo zeer in gevaar gebragt had, dat wij genoodzaakt waren enkel daarvoor eene aanzienlijke scheepsmagt op den Taag te houden. Die tusschenkomst had ook onze goede verstandhouding met Frankrijk zeer verflaauwd.

Lord Palmerston nam kortelijk de verdediging zijner staatkunde tegenover den vorigen spreker op. Hij stemde deszelfs uitlegging van het viervoudig traktaat toe. Des noodig, zou hij echter aanwijzen, dat onze tusschenkomst in Spanje niets anders dan die medewerking was geweest, welke door het verbond werd toegelaten. Dat latere nieuwe geschillen in Portugal ontstaan waren, kon der vroegere verzekering, dat er toch rust aldaar bestond, niet schaden. De bescherming van Britsche personen en eigendommen kon niemand ten kwade duiden. Overigens zou hij ook hieromtrent, bij aanvrage, uitvoerige inlichtingen geven.

Hierna werd het adres reeds voorloopig goedgekeurd. Heden avond zullen er de nadere beraadslagingen over plaats hebben.

De *Times* vaart, in strijd met redevoeringen der staatslieden van zijne kleur, zeer hevig tegen de aanspraak en de ministeriële gevoelens uit; ontleent uit de scheuring tusschen de radicalen en Wighs een bewijs van het onstaatkundige en onraadzame van alle verdere hervormingen; en dringt nader zijne meening aan, dat het ministerie, ten aanzien van Spanje en Portugal, de non-interventie geschonden heeft.

Stand der Maan.

5	*April*	*Nieuwe Maan.*
12	»	*Eerste Kwartier.*
20	»	*Volle Maan.*
27	»	*Laatste Kwartier.*

Watergetijen.

			Hoog Water.		Laag Water.
15	*Zaturdag.*	's mor.	2-15	's av.	8-15
16	*Zondag.*	»	3-00	»	9-00
17	*Maandag.*	»	3-45	»	9-45
18	*Dingsdag.*	»	4-30	»	10-30

Ter Drukkerij van Gezusters Serres.